

Micsoda szilveszter!

1972 DEC 31.

Szolgálatot kellett adnom, katonai rendész járőr parancsnokként, a Sass Lacival és a Tóth Zolival.

Akkoriban szokás volt a rendőrséggel együtt járőrözni (a rendőrség kérése volt), emiatt a szokásos 11 órás kezdés helyett reggel 8-kor kellett jelentkezni a városi rendőrségen.

Mivel szilveszter volt, tettünk előkészületeket a méltó megünnepléshez. A Széchenyi Gyuláék "présházába" vittünk főznicvalót és tangóharmonikát. Valamint három nőt is szereztünk, a nevüket nem írom le, de még emlékszem jól!

8-ra jelentkeztünk. A főtörzs reggelizett: szalonna, kenyér, cseresznyepaprika dunsztosüvegből.

Kb. 10 perc múlva egy őrmester előállított egy embert: az Ignácot Bikalról.

A kihallgató szobában az őrmester nem jutott vele dűlőre! Szakadt, égett ruha volt az Ignácra, mi már találkoztunk vele. A vonaton vitatkozott a kalauzzal mondván, hogy azért nincs jegye mert ő a császár fia és a vonat is az övék

A főtörzs kérdésére, hogy hova megy, azt mondta, hogy télire a kórházba a pszichiátrián fogadják.

Erre a főtörzs megmutatta, hogyan kell bejutni kukorékolással stb., mire az Ignác rávágta „*na maga már mehet is!*”

A Tóth Zoli kérdésére, hogy a nadrágjába talán a villám csapott bele, elkezdte elmesélni, hogy miként történt. Végül kapott reggelit (a főtörzs hozatott) meg tanácsot, hogy hol talál télikabátot meg spárgát, amivel átköti.

Ezután egy darabig eseménytelenül autóztunk a városban, majd jött a hívás. „*Zuhanó hívja a bolyongó 3-at!*” A „Zuhanó” Mohos szakaszvezető, - aki akkora már tökrészeg volt - hívott minket.

Kb. 15 óra lehetett, a Garay Táncosba egy ember mindenképpen be akart jutni a zártkörű rendezvényre és ezt fizikai erőszakkal próbálta elérni. Mire odaértünk a kabátokat a ruhatárból már kidobálta, és éppen a sánta ruhatáros volt soron.

Mikor felértünk a lépcsősoron a rendőrön kezdte el a kabátot rángatni, „Téged meg kivetkőztetlek!” felkiáltással.

Megpróbáltuk a felszólítások után elvinni, de belekapaszkodott a korlátba. Kézéllal a csuklójára ütöttem, erre elengedte, mi meg leszórtuk a lépcsősoron, csak úgy bucskázott.

A vendégek ezen kicsit felháborodtak és kitódultak. Mire a Zolinak mondtam, hogy küld őket vissza. A Laci az URH-ás kocsiban várt.

A Zoli rájuk fogta az AMD-t, - nem erre gondoltam, de hatásos volt, - hanyatt-homlok menekültek vissza!

Emberünk a kocsiban hátul a Laci és a Zoli között feszelgett, mutogatott, mire a Zoli egy nagyot rávert a kezire, erre nyugton maradt.

Benn az őrsön felvették a jegyzőkönyvet, miközben a Mohos a Tv tetejét ütötte, mert elment a kép, aztán meg a delikvenst kezdte verni, de leállítottuk. A jegyzőkönyv végén az Ignác azt mondta van panasza: nagyon erősek a katonák. A Tóth Zoli bevitte a kihallgató szobába és öt perc múlva azt mondta váljunk el békében. Úgy lett.

Ezután visszamentünk járőrözni, és a Kulacsban kötöttünk ki, ahol az őrmester beállt táncolni, így aztán mi is kedvet kaptunk pár sör után. Miután kimulattuk magunkat bementünk az őrsre, a Mohos még kitámolygott egy táska sörért.

Meglepetésünkre megjött a százados, nagyon örült nekünk és azt mondta, hogy milyen jó lesz egy közös kép éjfélkor a Népújságban.

Másra se vágytam, mi már felöltözve, a mikádó alatt egy üveg pezsgővel indulásra készen álltunk. Hirtelen ötlettel azt jelentettem, hogy mi 24 órás szolgálatban vagyunk és most szeretnénk kivenni a pihenőnket. Nagyvonalú volt, mert elrendelte, hogy ne gyalogoljunk, vigyenek be kocsival.

Ez így volt előtte is megbeszélve, csak nem a laktanyába, hanem a Szőlőhegyre. Előtte már a lányokat is kivitték két üveg borért.

A Szőlőhegyen már be volt gyújtva, kész volt a kaja, remekül éreztük magunkat reggelig (minden volt)!

Ahogy megbeszéltük, 6-óra után jött a váltás és újabb két üveg borért hazafuroztak mindenkit.

Mi megmutattuk magunkat a városban - a buszpályaudvaron ott volt az Ignác kabátban, spárgával átkötve -, és mint aki jól végezte a dolgát, beballagtunk a laktanyába.